

[Christmas Møller.]

saa fast et Tag som overhovedet muligt i Importen her i Landet — bortset fra den Side af Sagen, at Venstre i Virkeligheden — og noget lignende har det ærede Medlem Hr. Prieme gjort — siger, at nu skal Rigsdagen saa at sige administrere det hele, idet man kræver en Godkendelse af Dispositionerne. Jeg raader altsaa til, i Parentes sagt, at man gaar Referaterne igennem lige fra 1931—32 til i Dag og ser, om Handelsministeren egentlig behøvede at være saa ængstelig ved det. Jeg røber ingen Hemmelighed, for det har været offentliggjort, naar jeg siger, at hver eneste Gang, der har været stemt om Kornimport, har det ærede Medlem Hr. Lange og jeg været de eneste, der, om jeg saa maa sige, har været anbragt paa den rigtige Side af Plankeværket, altsaa været imod Handelsministeren. Derfor er det Forslag, Venstre her har stillet, saa stærkt, som det overhovedet kan være.

Jeg vender mig saa til Organisationerne. Industriraadets Repræsentanter siger, at de, bortset fra et Par enkelte Bestemmelser, som jeg kommer til senere, og som heller ikke kan gennemføres, er enige med Handelsministeren. Den eneste Bemærkning, Repræsentanten for Haandværket har at gøre, er, at Forretningsudvalget skal udvides fra 5 til 7 Medlemmer, og med Hensyn til den ærede Landstingsmand, Kutterfører M. C. Jensen, har jeg vel Lov til at sige, at hans Bemærkninger i og for sig ogsaa kun gaar ud paa, at det hele kan gaa an, naar Forretningsudvalget udvides som omtalt. Funktionærerne gør nøjagtig den samme Bemærkning, og hvad angaar Landbruget, fremgaar det ikke af Betænkningen hvor Hr. Jens Holdgaard staar, men det har man vel Lov til at sige ikke er nogen Hemmelighed — men ellers, hvor er Landbrugets Raad til Rigsdagen? Der er overhovedet ikke noget Raad. Landbrugsraadet, repræsenteret ved Landstingsmand Hauch og Jens Holdgaard, siger ikke noget til Rigsdagen om hele denne Sag.

Jeg har Lov til at understrege, at det i Virkeligheden er ganske ejendommeligt, thi nægtes kan det ikke, at Valutacentralen blev indført paa Landbrugets Foranledning for Landbrugets Skyld, og Valutacentralen er administreret paa den Maade, at Hensynet til Landbrugseksporten har været det grundlæggende. Det er dog et Resultat. Jeg ser ganske bort fra, at man heller ikke har nogen Besked fra Andelsudvalget eller anden tilsvarende Side. Man ved naturligvis om det ærede Medlem af Landstinget Borgmester Christensen og De sam-

virkende Fagforbunds Repræsentant, det ærede Medlem af dette Ting Hr. Einer-Jensen, at den Stilling, de indtager, er — ligesom Jens Holdgaards — kærlig over for den højtærede Handelsminister, at deres Stilling over for Socialdemokratiet er en saadan, at man paa Forhaand kan sige, hvorledes Forholdet er, men nogen Besked fra Landbruget som saadant er der ikke givet, undtagen indirekte ved Husmandsforeningernes Formand, Jens Holdgaards Stilling. Saa har jeg endelig tilladt mig i Udvalget at fremsætte det bedste Forslag, det skal jeg senere komme tilbage til.

Jeg tror derfor, at den Stilling, det høje Folketing og Rigsdagen i det hele efter Afgivelsen af denne Betænkning har at indtage, er, at vi hver for sig paa Grundlag af det Materiale, der foreligger i Dag, og det, der eventuelt kommer til at foreligge i Udvalget, gør vor Stilling op og undersøger, hvad der er forsvarligt og rigtigt at gøre paa dette Omraade. Det afgørende Spørgsmaal i denne Henseende vil da ud fra min Opfattelse være den, at vi stiller Danmarks økonomiske Forhold saaledes op: vi har en Afsætning til Udlandet paa ca. 1 200 Mill. Kr., naar dette Aar er gaet til Ende, hvoraf for 900 Mill. Kr. Landbrugsvarer. Bedømmer man nu Situationen til fortsat at være vanskelig eller til at blive lettere med Hensyn til Afsætning af Landbrugsvarer? Jeg bedømmer den til fortsat at være vanskelig og til snarere at blive vanskeligere end at blive lettere, end den er i Dag.

Det andet Udgangspunkt, vi har, er følgende: Det er Afsætningen af vore Varer, altsaa i første Række af Landbrugsvarer, der skaffer den Valuta til Landet, som er nødvendig, for at vi kan faa indført den Raavaremasse, som skal indføres her i Landet. Dette er Udgangspunkterne for Bedømmelsen. Derfor siger vi i Overensstemmelse med hele den Handelspolitik, som har været vor, at det maa være Opgaven at skabe det Instrument, som saa giver os mest Mulighed for Afsætning af Landbrugsvarer. I denne Forbindelse er det nødvendigt for mig at spørge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som viste, at han kunde læse Navnene paa de Lande, der stod Side 72—75, og det gjorde han ganske fermt —, det er nødvendigt for mig at spørge det ærede Medlem, som mente, at vi vilde et revolutionært Skridt, i Krig med disse Lande: Er det ærede Medlem tilfreds med den faktiske Udvikling, og tror han, den han holde, naar han ser paa Tallene for de første 9 Maaneder af 1934? Han vil jo, naar han tager et Land som Rusland, se, at vort